

Christen Democratische Appel : CDA

Het CDA vindt dat de bescherming van de privacy niet ten koste mag gaan van de veiligheid en bescherming van de samenleving. Politie en opsporingsinstanties moeten niet met lege handen staan als gevolg van de privacyregels. De politie heeft meer bevoegdheden gekregen om bijvoorbeeld telefoons af te tappen of gegevens op te slaan van niet-verdachte personen die betrokken zouden kunnen zijn bij het beramen, voorbereiden of plegen van (terroristische) misdrijven. Het bewaren van telecommunicatiegegevens, het preventief fouilleren, de identificatieplicht, het cameratoezicht in openbare ruimten/uitgaansgebieden, gebiedsverboden, de uitgebreide mogelijkheden om dna-materiaal in een strafzaak te gebruiken, de landelijke DNA-databank, de uitwisseling van passagiersgegevens het zijn allemaal inmiddels ingevoerde mogelijkheden die met de privacy te maken hebben maar effectief zijn in de strijd tegen en ter voorkoming van criminaliteit/terrorisme. Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens laat noodzakelijke inbreuken op de privacy toe in het belang van de veiligheid.

Het is goed dat justitie in een vroeger stadium kan ingrijpen en meer mogelijkheden heeft gekregen om op te treden. Op het moment dat de nieuwe maatregelen zoals cameratoezicht of preventief fouilleren werden ingevoerd bestond er eerst koudwatervrees. Inmiddels zijn mensen er aan gewend en zouden niet meer zonder willen omdat zij zien dat hun veiligheid er bij gebaat is.

Het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) houdt onder de Wet Bescherming persoonsgegevens, toezicht op de naleving van wetten die het gebruik van persoonsgegevens regelen. Bij het CBP moet het gebruik van persoonsgegevens worden gemeld, tenzij daar een vrijstelling voor geldt. Op eigen initiatief of op verzoek van een belanghebbende kan het CBP onderzoeken of de manier waarop gegevens in een bepaalde situatie zijn gebruikt, in overeenstemming is met de wet en daaraan zonodig gevolgen verbinden (boete).

Het CDA vindt dat de bestrijding van kinderporno blijvend hoge prioriteit moet hebben. De vrijheden die het internet biedt worden door sommigen helaas aangegrepen voor de meest verschrikkelijke praktijken, zoals kinderporno. De laatste jaren is er duidelijk een toename van kinderporno op internet, waarbij het door technische ontwikkelingen en internationalisering steeds lastiger wordt om de bronnen aan te pakken.

Het bezit van kinderporno is al strafbaar. Ook het kijken naar kinderporno op internet moet strafbaar worden. Deze verruiming van strafbaarstelling wordt mogelijk door het verdrag dat minister Hirsch Ballin namens Nederland heeft gesloten in de Raad van Europa. Als het verdrag straks in de Nederlandse wetgeving is opgenomen, hoeft voor de rechter niet meer te worden aangetoond dat een verdachte de bekeken kinderporno in bezit had op de harde schijf of op een dvd. Justitie moet wel aannemelijk maken dat een verdachte het materiaal opzettelijk heeft bekeken. Dit zou kunnen bijvoorbeeld via creditcardgegevens.

Het verdrag biedt ook mogelijkheden om "grooming" te bestrijden. Daarvan is sprake als een volwassene op internetsites een minderjarige benadert en verleidt om hem of haar uiteindelijk seksueel te misbruiken. Justitie kan straks een "groomer" vervolgen zodra hij een voorstel doet voor een ontmoeting met het kind en daar ook voorbereidingen voor treft.

Het CDA heeft de minister voor Jeugd en Gezin gevraagd te bezien of er (strafrechtelijk) opgetreden kan worden tegen een eigenaar van een tikfout-domeinnaam. Het CDA vindt het onacceptabel dat kinderen door een tikfout terechtkomen op een site die doorlinkt naar pornografische of datingsites.

Het CDA vindt dat ook het in bezit hebben van virtuele kinderporno strafbaar hoort te zijn. Van virtuele kinderporno is sprake wanneer er weliswaar geen kind daadwerkelijk misbruikt is maar die illusie wel wordt gewekt door manipulatie van beelden van kinderen. Ook deze virtuele porno kan schadelijk zijn voor kinderen omdat het de markt voor echte kinderporno in standhoudt en er soms sprake is van herkenbaarheid van het kind door de afbeelding van bijvoorbeeld het gezicht waardoor de privacy van het kind wordt aangetast/benadeeld.

Het CDA wil dat Internet Service Providers (ISP) zo snel mogelijk wettelijk verplicht worden kinderpornosites te blokkeren. Providers kunnen zich er niet langer op beroepen slechts "doorgeefluik" te zijn.

In 1999 is het project Gemeenschappelijke Voorziening Aanpak Kinderpornografie (GVAK) ingesteld. De politie kan bij de opsporing van kinderpornografie gebruik maken van het digitaal archief dat bij het Korps landelijke politiediensten (KLPD) is ondergebracht. Daarnaast heeft het politiekorps Amsterdam-Amstelland een systeem ontwikkeld waarmee rechercheurs plaatjes aan daders en slachtoffers kunnen koppelen.

Verder werken op dit moment twintig politiekorpsen met het zogeheten VICLAS-systeem. In dit systeem worden alle moord- en zedenzaken geregistreerd. Hierdoor is het mogelijk om gegevens in dit soort zaken uit te wisselen, ook internationaal. De politiekorpsen kunnen bovendien een beroep doen op degenen die werkzaam zijn bij het programma Moord en Zeden van de dienst Nationale Recherche Informatie van het KLPD voor ondersteuning bij recherchetactische vragen over kinderpornografisch beeldmateriaal.

Daarnaast is bij het KLPD een speciaal internetteam actief dat het internet afspeurt naar kinderpornografie.

De Nederlandse politie heeft in de afgelopen jaren geïnvesteerd in internet. De capaciteit van de politie op dit terrein is sterk in ontwikkeling. De Raad van Hoofdcommissarissen werkt in Nederland aan een systeem waarbij de bestaande tactische researchcapaciteit versneld zal worden bijgeschoold op het terrein van digitale opsporing. Daarnaast is het reguliere politieonderwijs op dit terrein herzien, met bijvoorbeeld voor de rechercheopleiding een afstudeerrichting forensisch digitale expertise op HBO-niveau.

Helaas zullen we nooit klaar zijn met de strijd tegen seksueel misbruik van kinderen. We moeten dan ook voortdurend bezig blijven met het verbeteren van de aanpak van deze vreselijke praktijken.

Berichten over seksuele intimidatie of seksueel misbruik van kinderen of andere kwetsbare groepen doen ons opschrikken. Soms komen deze gedragingen voor binnen professionele sectoren als onderwijs en zorg. Echter even vaak komt dit soort zaken voor bij organisaties of verenigingen al dan niet gericht op vrijetijdsbestedingen waar veel met kinderen wordt gewerkt. Incidenten die de afgelopen jaren in het nieuws kwamen vonden bijvoorbeeld plaats in sportsectoren, een kinderboerderij en een kinderkoor. Zedendelinquenten vormen een bedreiging voor kwetsbare groepen in onze samenleving en veroorzaken veel onrust.

Ook vrijwilligersorganisaties moeten nadrukkelijker kijken naar soorten functie waarbij de veilige omgeving voor kinderen in het gedrang kan komen. Dus bij aanmelding van nieuwe vrijwilligers of trainers bij sportclubs van wie men over de achtergrond niets weet, vragen of de betrokkene een zogeheten 'Verklaring Omtrent Gedrag' (VOG) wil overleggen.

Binnen het onderwijs en de zorg, maar ook voor de vervoerssector en de reclassering bestaat er regelgeving om zoveel mogelijk bescherming tegen seksueel misbruik te bieden. Deze regelgeving is natuurlijk niet zomaar uit de lucht komen vallen.

Waar veel en intensief met kinderen gewerkt wordt, rust een zware verantwoordelijkheid op organisaties en verenigingen om een veilige omgeving voor de kinderen te waarborgen. Zo is er voor het bevoegd gezag een aangifteplicht bij vermoedens van ongeoorloofd gedrag. Kinderen hebben recht op een veilige omgeving om in op te groeien en zich te ontwikkelen tot verantwoordelijke zelfstandige volwassenen. Uiteraard geldt de lichamelijke integriteit van het eigen lichaam voor kinderen niet minder dan voor volwassenen.

Juist mensen die belangstelling hebben voor seksuele 'spelletjes' met kinderen of anderszins kwetsbare mensen, zullen vaak zoeken naar een werkomgeving – zowel professioneel of als vrijwilliger – waar zij makkelijk en zonder verdenking in de nabijheid van hun doelgroep c.q. potentiële slachtoffers kunnen verkeren. Daarbij moet ook bedacht worden dat situaties waarbij de begeleiding of training tussen volwassene en kind in een één op één relatie plaatsvindt, tot de normale werkzaamheden kunnen behoren. Vanuit dit besef is het logisch dat volwassenen die in die omgeving werkzaam zijn die veilige omgeving horen te bieden en dat er geen twijfel aan hun gedrag in dit opzicht kan bestaan.

Verplichtingen ten aanzien van mensen die willen werken met kinderen is dus alleszins begrijpelijk, sterker nog, heel erg nodig. Daarom wordt bij een sollicitatie een zogeheten 'Verklaring Omtrent Gedrag' gevraagd. Een VOG is een verklaring die namens de minister van Justitie wordt afgegeven. Voor kandidaten die in aanmerking willen komen voor een bepaalde functie met kwetsbare groepen wordt in justitie- en politiedossiers nagegaan of zij in het verleden veroordeeld zijn voor zaken die het werken in die functie ongewenst maken. Mocht dit uit het dossier blijken dan wordt de verklaring niet afgegeven. Het is niet zo dat de school of de instelling waar de sollicitant wil gaan werken zelf actief achter deze zogenaamde VOG aan moet. Nee, de sollicitant moet een dergelijke verklaring zelf aanvragen en overleggen. Wanneer een sollicitant deze niet kan of wil overleggen, moet de school of instelling hier haar consequenties uit trekken.

Tot 1 april 2004 werd de VOG per gemeente geregeld. Echter, omdat deze gemeentelijke verklaring niet afdoende was, is de werkwijze veranderd. Het probleem was dat de verklaring alleen gebaseerd was op de gegevens die bij die gemeente bekend waren, en niet op basis van gegevens die in het centrale justitiedossier te raadplegen zijn. Nu wordt sinds 1 april 2004 deze verklaring door het ministerie van Justitie afgegeven. De aanvraag wordt nog wel bij de gemeente ingediend, maar wordt pas afgegeven nadat uit onderzoek blijkt dat betrokkene volgens het Centraal Justitiedossier en/of politieregisters geen strafbare gedragingen heeft begaan die relevant zijn voor de functie waarvoor de VOG is aangevraagd. Ook bij vrijwilligersorganisaties of sportverenigingen moet deze lijn worden aangehouden. Ook zij kunnen net als professionele organisaties van hun medewerkers een VOG verlangen. Niet alleen bij vermoedens maar standaard bij elke sollicitatieprocedure of werving van mensen. Niet alle problemen kunnen voorkomen worden door regelgeving, immers iedere dader pleegt éénmaal zijn eerste daad. Wel voorkom je zoveel mogelijk herhaling, wanneer instellingen hun verantwoordelijkheid nemen door een VOG te vragen bij de werving van vrijwilligers of deelnemers etc. Het moet niet zo zijn dat men pas na een incident gaat nadenken over een preventiebeleid. De mogelijkheden zijn er. Iedereen moet zijn verantwoordelijkheid in deze benutten.

Gelet op de kans op herhaling van zedendelinquenten en de bescherming van potentiële slachtoffers tegen personen die in het verleden veroordeeld zijn voor misdrijven tegen de zeden, is een bepaling in de Wet justitiële gegevens opgenomen over de bewaartermijn van gegevens over misdrijven tegen de zeden (artikel 4, derde lid). Deze gegevens (van feiten gepleegd na 1 april 2004) worden pas na het overlijden van betrokkene verwijderd. Gegevens over feiten gepleegd vóór 1 april 2004 blijven minimaal 20 jaar bewaard.

Zolang tijdschriften niet strafrechtelijk over de schreef gaan, wordt daar niet strafrechtelijk tegen opgetreden. Of zij strafrechtelijk over de schreef gaan wordt in de gaten gehouden.

Kinderporno (ook via internet) heeft in de opsporing/vervolging de afgelopen jaren meer aandacht gekregen. Voor die opsporing zijn specialisten ingezet. Deze opsporing leidt ook tot meer aangiftes en

vervolging. Het CDA wil dat Internet Service Providers (ISP) zo snel mogelijk wettelijk verplicht worden kinderpornosites te blokkeren. Providers kunnen zich er niet langer op beroepen slechts doorgeefluik te zijn.

Antwoord op schriftelijke vragen van Harro Heijboer voor www.FrankWatching.com